

מת:

מציאת האשה פרק ששי כתובות

מסורת הש"ס

(א) וסוכה מז. וש"נ.
(ב) ולעיל נא. ג) ולעיל
נג. ד) ולעיל נב.

[illegible]

כל דא ודא דנפשא שקלא. וחכמים חקנו להם דגוויית נשואין בעשור נכסים והיטאת ראשון ראשון וזמא בעשור שפטיה ולמא יימורו ויחלקו עשוריהן שוב נשוא: אם באו כולם לינשא בלאת חוזרות והחולקות עשוריהן נשוא. שאין כאן קודמת לזכות הלכך בשביל הראוי

ישאר לפני ה' וטעל האחת עשר
והשני עשר עשר ששירה וכן כולם
והשנים לכן אין מהל מנה האחת
וטעל עשר מני והשניה תשע
ושלישית שמונה מנה ועשור הן מנה
כן כולם כדי לגבר ירושה הן וכן
חזרות וחולקות שיהיה נשוא: **איברו**
מוזותיסקן. שוק כחז לכן או עד
המגנן או עד דתלקחון לגבורין: **אף**
איברו פרנסתן. עשור נכסיו דקדבר
לא תקון לה דדוניה אלא דקדבר
דמינסא בקטנות וכן בעשרות אבל
גגרה איסתלקא לה מההיא ביתא
לגמרי וכן נשאת בעשרות הולכי גדולה
היא ותרמית איבדה פרנסתה אלא מה
על פסקא וכן גמית בקטנות בן פלי:
שוכרות לכן בעלים. שישאו אותן עד
שלג יבגרו ויזוילים להם פרנסתם:
גדולה. גנון נערה: **יפרה**. מחלה
על השאר ודאמרי. אלאמה סתם לן מהל
כרזי שמעון בן אלעזר: **הא דמחאי**.
הא דאמר רבי לא איברו ואיך הוה
הלכתא כותיה שמעיתא על מותר
עשור נכסיה והא דקמי תמתיקין
גדולה ויפרה בשלג פרנסתה: **נוניס**
אין. אס נאה ליעשר בעודה ניווית
דשיני בקטנות או נעירות: **אינה**
זריכה לשמור. שאפילו לא ימנחה
לא איהיה עשור נכסיה: **ושני ליה**.
דהא דמי גדולה ויפרה דלגא מחאי.
אלנא נוסת בעירות ולא ימנחה אט"ס
שאניה נוסת ויפרה והא דקמי נוסת
אינה זריכה למחוט נכסיה: **נערה**. ים.
דאמר רבא נוסת בעירות אינה זריכה
למחוט גנון דקא מיתונא מינייהו לחמר
ניספת דמשום דקא מיתונא מינייהו לחמר
דקא שחקא אלא מחלה על פרינסתה
והא דקמי הא גדולה ויפרה דלא קא
מחזא: **פרנסה**. דדוניה: **נתיא**
כרובה. מוזות על בה דתקדן: **בן**
נוקבין כו'. **משעבדי**. שישעבדו עין
ולא שעבד האכ: **לא טרפא משעבדי**.
אפי' שיעבדו אחין דקמן (גיטין דף מח):
אין מוזילין אלא חילת פירות ולשבת
פרקעות ולמזון האשה והענות מנסכים
שמעודדים תמני מיקון היבטת אבל
פרנסתה טרפא דשויה רבנן כבעל
חוב עשירי נכסים משמת האב
דבר קיוב הוא אבל מוזות אין
להם תנאי ויש בהו תמני מחזיו הוולג:

מוזיאון לפרנסה. מתשעבדי שטיעבדו אחין: אידי וזידי. פרנסה ומוזות בזוי ממטעלי: לעמון האפס וכוונות. וכל שכן פרנסה וולל מיבעיא פרנסה אלא אפילו מוזות דסקא דעתך אמרנא איהן תחנא תחובת גינה יתוה כחובות וולל גינה ממטעלי קא שמע לן: האמר. בשעת מיחמה: הכי גרסין אל יונוו גנוסיו ממכסיו אין שומטין לו. דהא שטיעבדנא בתחילת תחובת: אל יפרנסמו שומטין לו הפרנסה. אינה חוב עליו תחנא תחובת: אלא חוב על היתומים הוא היבא דלא זיה האב שלא לפרנסם: מלה

מוטל על היתומים לפי שאנו אמרין דעתן של בני אדם שאין אדם ורצה

כל חזא וחדא דנפשה שקלה, ו"ת וכי משום דנישמת קודם דנפשה שקלה למה לא נמשכו על פי הנצות הנוצרות כאלו היו מונן גישאות צבת אחת וי"ל דעשור נכסים היציגן משום דסתם בני אדם יבקו מנחם לנצותיהם ואילו היה האב קיים היה מונן עשור נכסים

לרשאוהו ולא היה פותח לה בשליל
ההאחרות הנשכרות: **בין** נישאו ער
באש בנרי ב'ו' למת ליה דרב אדמר
בסוף נערה ועליו דף נג: וסס: הויה
לדיוקסין דלי אית ליה הוה ליה למימר
למנוחה לארסו עד שלג בגרו דהוי רמותא
שמימי וילכא למימר דנקט נישוא
דלא כ"ס לשמעין דלפילי נישוא ובגרו
אלא אינדו פרנסתן ודוחק למר דמשום
פרישם צר אלעוד דלמר ק"ו אינדו
ר' ירמיה ר' רב: נישאו: **הא** רבאמי
ללא מתי לשניי הא דמיתונא מייניהו
דמשעי לקמן אינדו מוותיחין משעמי
דלחין וזויע עד לזון: **וכא** אפר רבא
ההב וזויע איתביה ב'ו' אסר לרשאי
לרשאוהו: **הא** רבאמי לא פריך מדפסק לעיל דרבא
רביי דלמר בת הניזונות מן האחין
ועתה עישרו נכסים וניזונות מן שאניה
ניזונות לא: **והא** מעשים בבה יום
רבא: **וא"ת** דלמא הא דמעשים ככל
יוס הינו משום דרבי אמרה יו"ל
שעמרה רב הונא בביה המדרש ל'ס'
מידוע שמואל ש'ו: **וכא** אינא כ"ס'
במה בזהם שנת דף נב: **אע"ג** דרב
ממספקא ליה ורבי יוחנן נמי פליג לקמן
האחין ששעברו נכסים מהו צימי רב
דלא איפשטא אומה הוראה דעין:
דאילו פרנסה טרפא ממשעברי:
ששעברו האחין ולא ששעברו
האב ותנאי כתובה לא טרפא ממשעברי
אפי' שעברו האחין דמתן מן מוציאין
ר'ו: **לרבי** אידי ואידי גביא:
וילכא למימר איפכא דפרנסה אינה
ממונות ולרבי מוונות גביא ממטלטלי
ולא פרנסה דיוון דמונות גביא
ממטלטלי כל שכן פרנסה דלא רבא
פסיק לעיל כר' דפרנסה שמיין כזכ
וגביא ממטלטלי וגבי מוונות פסיק
לקמן ממקרקעי ולא ממטלטלי:
מא' פרנסה אינה כתנאי כתובה
לכדתנא: ממה דלמאי לא
קאמר נמי דפרנסה אינה כתנאי כתובה
לענין דלס נישוא או בגרו אינדו
מוותיחין ולא אינדו פרנסתן דלאמר
דגרי גופיה לעיל ולענין דפרנסה שמיין
כזכ לרבי אי אמדינה ומוונות אמרינן
לעיל דלחין אומדין אי היה כל כ'ו' אללא
שמיין את הנכסים וניזונות לא יו"ל
דגרי שפוטא ליה וזכא למפרדי וזכא

ממעשים בכל יום כו' כדפריך לעיל ור"ח תיך דלענין נישא או כגרו
לחצידי מונום ולא פרנסה לא בעי לאוקמה ד"כ תמיך דרכ הוה
לחלמי' דהא לעיל קאמר בר נחמן אמר לי הוה הלכה כרבי וליכא
לממירי דהיינו קו גופא דקאמר לעיל דהא לעיל לא קאמר כהאי
ההיא ובה דלא מוקי נמי אשמין לפרנסה ולא למונום איכא למימר
ההיא דהא קאמר לדבריהם האומר לא תיפרקו כו' דהא שאל
בזוהר כדפרשים לעיל דמיו דאז אנו יכול להפקוע מונום ולא שייך
למלאש ביה דאין חלו' כדזוהר אבל פרנסה דחלו' כדזוהר שמי' כו' :
תלה

עין משפט
גר מצוה

לב א מ״י פ״ב מ״ב
 יר״ח תל״ד ע״ד
 ש״ע א״שׁ י״ט
 ספ״ק ד׳
לב ב מ״י ח״ס תל״ג
 סמ״ג ל״ח פ״א ע״ד
 ש״ע ב מ״י ק״ב מ״ח
לד ג ד ה ו ז
 טו״שׁ ע״ס סמ״ג ק״ב
 ספ״ק ו׳
לה ז מ״י ט״ס ע״ה
 י״ג סמ״ג ל״ח פ״א
 טו״שׁ ע״ס סמ״ג ק״ב
 ספ״ק ז׳
לו ח מ״י פ״ב ע״ה י׳
 סמ״ג ע״ס טו״שׁ ע״ס
 סמ״ג ק״ב ספ״ק י׳

תוספות רי"ד

עני אמר ראשונה ונחלה
אין ליטול כמה ששירה
הא' ויהי כמה ששירה
הח' וחרדות וחרקות
בשה' פי' מה שנטלו
ופקסל כל חזא וחרא
ונגססה שקלה פי' למח
חרקות בששה כל אחת
בשכחא לנחש יש על
ליטול ע"ז כמה שחר
אחר כך כשנחשה בא
למה שיוצא מן הכתוב
ואצ"פ ששירותא אלא
אמר מן ויהי' ויהי'
מן ה"ב כך דרין נתון
ואין האחרונה שפאל
על הראשונה שפאל
זכות ליטול מנסחא (אלא
למחשבה כנא)
ומהרז ה"ק אם באו
כולם לנחשה כאחת אז
חילוקן בששה אבל נחש
חילוקן בזכאי כל אחת
ליקח עישר כמה שחר
ואין אחרונה שפאל
אין על רשות לחבוב
אין חבל חשש וכן
הלכה: ח"י הנותן כי
בגזר ע"ש שלא נשא
כ"ז נשא ע"י בגזר כנור
אבדו מזונותיה ולא אבדו
פתתן אבדו רבי רש"אי
אמר אר' רבי רש"אי
כידע חן עושין שריות
אין עליוס ומצויאין אין
פתתן פי' רבי כר אבדו
מזונותיהן כך כחל
בכתובתה ע"ד חזקוניא
ע"ד חל"צ אבל פתתן
כדמיון קיימי ויהי' שבר
אל תקנ מנסחא אל
היכא מדינכא בקשנות
אז עבדנת אכל בגזר
קודם שפאלתן
אז מהאי בירוח לגמרי וכן
אם נשאת בירוח ונחלה
ונגדלה ויהי' נשאת איבה
(נחבחה) (פתתן) ואין
הכל אלמ' מה שפסקו
אכל בשנאת בקשנות
אז מליני דישל
מנסחא דחתי (פתתן)
(בירוחא) שריות כל
בעלי שישאום ע"ש שלא
יבנו וצויא חתן פתתן
אמר מרובה אלא הבא
יכולה לנחשה פתתנה ע"ד
אכל חשש ונחור אמר
יכולה לנחשה אחור חתן
שנשא: אר"י א"י א"י
הלכה כרבי פי' שאמר
ע"ש נשא ע"ש שלא בגזר
אף על פי שהיא נערה
אבדו פתתן איחיהיה
אמר ב"ר יוחנא שהשאה